

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

UITSPRAAK

14 mei 2013

CvB.VO/HBO.2013.040.046-U.2013.06

Ontslag op staande voet wegens dringende reden

Uitspraak op het beroep van

J. te O. (appellant)
tegen een besluit van
de Stichting ***, zetelend te U. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 24 januari 2013 heeft mevrouw drs. M., voorzitter van het College van Bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het besluit hem op staande voet te ontslaan op grond van artikel 9.a.1, tweede lid, sub b, van de geldende CAO-VO. Zij bevestigt daarbij de mededeling, die drs. L., rector van het N. College te M., op 22 januari 2013 aan appellant heeft gedaan.

1.2 Bij brief gedateerd 4 maart 2013, bij de Commissie ingekomen op 5 maart 2013, heeft mr. A.P. Fijn van Draat (advocaat te Utrecht) namens appellant beroep bij de Commissie ingesteld.

1.3 Namens verweerster heeft mr. H.R.T.M. van Ojen (advocaat te Nijmegen) bij schrijven van 15 april 2013 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 Bij schrijven van 2 mei 2013 heeft mr. Fijn van Draat, voornoemd, namens appellant een reactie ingediend op het verweerschrift.

1.5 De Commissie heeft de zaak op 14 mei 2013 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door mr. Fijn van Draat, voornoemd, en verweerster bij monde van mr. Van Ojen, voornoemd, alsmede drs. L., voornoemd.

2. De toepasselijke voorschriften.

Artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, van de toepasselijke CAO-VO 2011-2012 (hierna te noemen: de CAO) bepaalt, dat de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge artikel 9.a.1, tweede lid, aanhef en onder a en b, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een dienstverband voor onbepaalde tijd:

- a. door opzegging;
- b. door onverwijde opzegging wegens een voor de werkgever dringende reden als bedoeld in artikel 7:678, c.q. artikel 7:679 van het Burgerlijk Wetboek (BW).

Ingevolge artikel 677, eerste lid, van het BW (voor zover hier van belang) is ieder der partijen bevoegd de arbeidsovereenkomst onverwijld op te zeggen om een dringende reden, onder gelijktijdige mededeling van die reden aan de wederpartij.

Artikel 7:678, eerste lid, van het BW bepaalt, dat voor de werkgever als dringende redenen in de zin van lid 1 van artikel 677 beschouwd worden zodanige daden, eigenschappen of gedragingen van de werknemer, die ten gevolge hebben dat van de werkgever redelijkerwijze niet kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot het op staande voet ontslaan van appellant wegens een dringende reden, een en ander met toepassing van artikel 9.a.1, tweede lid, aanhef en onder b, van de CAO.

3.2 De grond waarop het ontslag op staande voet berust, houdt – samengevat - in, dat appellant op school in aanwezigheid van leerlingen wederom, na een ernstige waarschuwing op 11 mei 2010 wegens dergelijk gedrag, pornografisch materiaal op de computer heeft bekeken. Verweerster acht dit onaanvaardbaar en ontoelaatbaar.

3.3. Bij een ontslag op staande voet moet de daartoe aangevoerde reden zowel objectief als subjectief dringend zijn.

3.4 In het kader van de beoordeling van de objectieve dringende reden is van belang het antwoord op de vraag of appellant op school in aanwezigheid van leerlingen pornografisch materiaal heeft bekeken.

3.4.1 Appellant ontkent dat hij pornografisch materiaal heeft bekeken. Gelet op de tijden, zoals weergegeven in het overzicht van verweerster, kan hij het door verweerster bedoelde materiaal niet hebben bekeken, nog daargelaten dat het volgens appellant geen pornografisch materiaal is. Hij heeft op YouTube alleen gezocht op de zoekterm worstelaars en bodybuilders. Hij heeft niet op de titels van de filmpjes gelet, maar alleen op de gezichten. Als deze hem sympathiek voorkwamen, keek hij verder. Toen hij in de gaten kreeg dat hij op een pornosite was beland, heeft hij de beelden meteen weggeklikt. Hij meende er vanuit te kunnen gaan, dat hij op YouTube geen pornografisch materiaal zou aantreffen, omdat op de school, gelet op het uitgangspunt dat geen onveilige sites kunnen worden bezocht en de aanwezigheid van een filter, YouTube kan worden bekeken. Voorts heeft appellant – ter ontkenning van de aanduiding pornografisch materiaal - er nog op gewezen, dat hij in het gesprek met de schoolleiding op 22 januari 2013 heeft opgemerkt, dat de beelden hem niet opwonden, terwijl kenmerk van pornografie is dat daardoor prikkeling ontstaat.

Tijdens genoemd gesprek was appellant – naar hij ter zitting van de Commissie heeft gesteld -zo ernstig van slag door de mededeling van het ontslag, dat hij toen niet heeft aangevoerd hetgeen hij in zijn beroepschrift en ter zitting heeft aangevoerd. Bovendien is hij een “pleaser”. Appellant legt dat nader uit als iemand die snel iets toegeeft om plooiën makkelijker glad te kunnen strijken, en daar later spijt van krijgt.

3.4.2 Verweerster acht de ontkenning van appelland zeer ongeloofwaardig. Tijdens het gesprek op 22 januari 2013 tussen appelland en vertegenwoordigers van de schoolleiding bestond geen verschil van mening over de vraag of het pornografisch materiaal was geweest waarnaar appelland had gekeken. Appelland heeft toen niet ontkend dat hij pornografische beelden had bekeken. Het is volgens verweerster ook niet te begrijpen, dat appelland pas in zijn beroepschrift van 4 maart 2013 met een ontkenning komt als het echt niet om pornografisch materiaal zou zijn gegaan.

Ten aanzien van de opmerking van appelland over het wegglikken van de filmpjes heeft verweerster aangevoerd, dat appelland – blijkens onderzoek van de systeembeheerder – van 13.14 uur tot 14.09 uur filmpjes heeft bekeken. Op vrijwel alle filmpjes zijn jongemannen met ontbloot bovenlijf te zien en bij de meeste filmpjes is vooral belangstelling voor de schaamstreek. Het kan een enkele keer voorkomen dat men een filmpje opent met een onverwachte inhoud en dat men dat dan wegglikt. Bij appelland ging het niet om één filmpje, maar om meer dan tien. Het laat zich raden om wat voor filmpjes het gaat als deze titels hebben zoals: “Sexy touching and licking biceps from HotFighterRaul on skype wanted 13 boy”, “Bisexual twinks kissing after the big football game”, “Bicurious twinks kissing after the big baseball game”, “OMG het spans his ass while wrestling around for submission king status”. Van dit laatste filmpje, waarvan screenshots aan de Commissie zijn overgelegd, heeft de systeembeheerder vastgesteld, dat appelland het om 13.27 uur heeft bekeken. Verweerster heeft nog aangevoerd, dat YouTube op school toegankelijk is, maar dat iedereen filmpjes, ook pornografisch getinte, erop kan plaatsen; zodra YouTube de aanwezigheid van pornografie opmerkt, wordt dat beeldmateriaal door haar verwijderd.

3.4.3 Over het hiervoor omschreven geschilpunt tussen partijen overweegt de Commissie het volgende.

3.4.3.1 Vast is komen te staan dat een leerlinge op 21 januari 2013 aan de schoolleiding heeft gemeld dat zij bij het overhandigen van haar schoolexamen aan appelland op het beeldscherm van zijn computer naar haar mening pornografisch materiaal zag. De rector heeft vervolgens een onderzoek door de systeembeheerder laten verrichten. Op 22 januari 2013 heeft een gesprek plaatsgevonden waarbij aanwezig waren: appelland, drs. L., rector van de school, B., afdelingsleider mavo-bovenbouw, en mr. A., directie-assistente. Blijkens het verslag van dat gesprek, zoals opgenomen in het bestreden besluit, heeft appelland toegegeven dat hij op 21 januari 2013 pornografische beelden heeft gekeken op de computer op school tijdens de surveillance. Hij gaf daarbij aan dat het voor hem een sport is een naam in te typen om te zien wat daarachter zit. Voorts merkte appelland blijkens dat verslag op, dat hij sinds mei 2010 tot aan begin januari 2013 tijdens lessituaties geen porno heeft bekeken, maar dat hij vanaf die datum weer in de fout is gegaan.

3.4.3.2 Bij de door verweerster overgelegde stukken bevinden zich verklaringen van drs. L., B. en mr. A., voornoemd. Zij verklaren over de gang van zaken tijdens het gesprek van 22 januari 2013. In de verklaring van drs. L. wordt beschreven dat appelland, toen hij door hem op 21 januari 2013 werd uitgenodigd voor een gesprek op 22 januari 2013, heeft gezegd: “Ben ik weer in de fout gegaan”. Blijkens de verklaring van B. heeft appelland onder meer gezegd dat hij weer in oud gedrag is vervallen. In de verklaring van mr. A. staat – na de weergave door de rector van de melding van een leerlinge dat appelland pornografische filmpjes had bekeken – , dat appelland bevestigt wat er is gebeurd en dat hij na mei 2010 tot rondom Kerst 2012 geen porno meer heeft gekeken op school.

3.4.3.3 De Commissie constateert, dat appelland in zijn beroepschrift en ter zitting het door verweerster gestelde inzake het bekijken door hem van pornografisch materiaal met een enkele ontkenning betwist. Een gemotiveerde betwisting ontbreekt. Gelet op de duidelijke, door appelland in zoverre niet weersproken verklaringen van drs. L., B. en mr. A. over hetgeen appelland zelf tijdens het gesprek op 22 januari 2013 heeft gesteld, kon appelland nadien in zijn beroepschrift en ter zitting niet volstaan met de enkele ontkenning van het feit dat hij bepaald materiaal heeft bekeken en dat dit materiaal als pornografisch is te duiden. Onder de geschetste omstandigheden, waar verweerster

haar standpunt uitvoerig heeft gedocumenteerd, rustte op appellant een verzwaarde stelplecht en lag het bijgevolg op zijn weg om concrete feiten en/of omstandigheden over de toedracht en het gesprek op 22 januari 2013 aan te voeren die de conclusie rechtvaardigen dat het bestreden besluit op dit punt niet houdbaar is. De enkele, niet nader onderbouwde stelling dat hij een “pleaser” is, en de enkele omstandigheid dat hij op YouTube slechts op zoek was naar worstelaars en bodybuilders, die toch in schril contrast staat met zowel voormelde verklaringen als de titels van de door hem bezochte en geopende filmpjes, moeten als volstrekt onvoldoende worden aangemerkt.

3.4.4 Het vorenstaande betekent, dat verweerster zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld, dat appellant in aanwezigheid van leerlingen op school pornografisch materiaal heeft bekeken. Daarbij merkt de Commissie nog op, dat de duur van het bekijken van filmpjes niet relevant is. Het gaat om het feit op zich van het bekijken van het materiaal. Daarmee staat voor de Commissie de objectieve reden voor het ontslag genoegzaam vast.

3.5 Met betrekking tot de vraag of aan de eis van subjectieve dringendheid van de reden is voldaan, overweegt de Commissie het volgende. Deze eis houdt in, dat van de werkgever redelijkerwijs niet kan worden gevergd het dienstverband met appellant te laten voortbestaan.

3.5.1 Appellant heeft gewezen op de grote gevolgen van een ontslag op staande voet voor hem, gezien de vrijwel uitgesloten mogelijkheid om weer werk te vinden, gelet op zijn leeftijd (59 jaar) en de arbeidsmarktsituatie. Hij kan daardoor niet aan zijn financiële verplichtingen voldoen. Verder heeft hij zijn goede functioneren als leraar genoemd. Voorts heeft hij gesteld, dat verweerster de door haar genoemde onrust op school, gevoelens van onveiligheid en schade aan de goede naam van de school zelf heeft veroorzaakt door de publiciteit die zij daaraan heeft gegeven. Verweerster had hem financiële compensatie moeten aanbieden. Het aanbieden van hulp bij het zoeken naar ander werk was niet meer dan een schaamlap, aldus appellant.

3.5.2 Verweerster heeft zwaar laten wegen, dat zij appellant in mei 2010 een ernstige waarschuwing heeft gegeven in verband met bezoeken van pornowebsites op school. Appellant heeft bij die gelegenheid excuses aangeboden en verklaard dat dit nooit weer zou gebeuren. Toch is het weer gebeurd. De door appellant genoemde onrust na het voorval op 21 januari 2013 heeft niet verweerster, maar appellant zelf veroorzaakt door zijn gedrag. Mede om speculaties en verdere schade aan de goede naam van de school te voorkomen, moest verweerster leerlingen en ouders informeren. Voor het aanbieden van een financiële vergoeding is in een geval als het onderhavige geen plaats. Verweerster heeft appellant hulp van de voor het *** College verantwoordelijke personeelsadviseur toegezegd om de gevolgen van een ontslag op staande voet zo veel mogelijk te beperken. Deze functionaris heeft een door een extern bureau te verzorgen traject aangeboden bij het zoeken van een nieuwe baan. Appellant heeft hiervan echter geen gebruik gemaakt.

3.5.3 Wanneer het, zoals in dit geval, gaat om het bekijken van pornografisch materiaal door een docent op de school in aanwezigheid van leerlingen, uit eigen nieuwsgierigheid of belangstelling, kan naar het oordeel van de Commissie een school in redelijkheid het standpunt innemen dat met een docent die zich daaraan schuldig maakt niet meer verder gewerkt kan worden. Door het handelen van appellant wordt de goede naam van de school geraakt. Terecht heeft verweerster de recidive zwaar laten meewegen. Appellant heeft zichzelf – weer - in een risicovolle positie gebracht door zijn zoekgedrag op YouTube: door zijn surfgedrag op internet heeft hij voor zichzelf bewust het risico geschapen dat hij zodanig materiaal zou tegenkomen dat hij daardoor, mede gezien de hem in mei 2010 gegeven ernstige waarschuwing, vergaande maatregelen over zich zou afroepen. Verweerster heeft met de belangen van appellant voldoende rekening gehouden door hem externe begeleiding aan te bieden. Het feit, dat verweerster appellant – los van het thans gebeurde – een gewaardeerd docent noemt, verplichtte haar niet om verdergaande compensatie te bieden.

3.5.4 Gelet op het vorenstaande is ook sprake van een subjectief dringende reden voor het ontslag op staande voet.

3.6 Het voorgaande leidt tot de slotsom dat het besluit om appellant ontslag op staande voet te verlenen op goede gronden is genomen, zodat het beroep daartegen ongegrond zal worden verklaard. Al hetgeen partijen verder over en weer hebben aangevoerd, behoeft geen bespreking omdat het niet tot een andere uitkomst zal leiden.

4. Beslissing.

De Commissie verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 14 mei 2013 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. Th. Geurts, mr. H. Manuel en mr. H. Pieffers, leden, en in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.